

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudců JUDr. Miroslavy Honusové a JUDr. Daniela Spratka, Ph.D., v právní věci žalobkyně **V. T. N.**, státní příslušnost: Vietnamská socialistická republika, zastoupené Mgr. Markem Sedlákem, advokátem se sídlem v Brně, Příkop 834/8, proti žalovanému **Ministerstvu vnitra ČR**, se sídlem v Praze 7, Nad Štolou 3, ve věci **ochrany proti nečinnosti správního orgánu**,

t a k t o :

I. Žalovaný **je p o v i n e n** vydat rozhodnutí ve věci správního řízení o žádosti žalobkyně o dlouhodobý pobyt podané dne 11.11.2015, a to ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

II. Žalovaný **je p o v i n e n** zaplatit žalobkyni na náhradě nákladů řízení částku 10.228 Kč ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám Mgr. Marka Sedláka, advokáta se sídlem v Brně, Příkop 834/8.

O d ů v o d n ě n í :

Podanou žalobou se žalobkyně domáhala ochrany proti nečinnosti žalovaného, které se dle žalobního tvrzení dopustil tím, že doposud nerozhodl o žádosti žalobkyně o dlouhodobý pobyt na území České republiky (dále jen ČR) podané dne 11.11.2015 na Zastupitelském úřadu ČR v Hanoji. Podanou žalobou se žalobkyně domáhala vydání rozsudku, v němž by soud zavázal žalovaného

povinností vydat rozhodnutí o žádosti o dlouhodobý pobyt žalobkyně ve lhůtě 30-ti dnů od právní moci rozhodnutí soudu.

Žalovaný ve vyjádření uvedl, že se o podané žádosti žalobkyně dozvěděl až v září 2016 a dne 20.9.2016 zaslal žalobkyni výzvu k odstranění vad žádosti. Současně vydal usnesení o přerušení řízení. Po doplnění žádosti žalobkyní bylo dne 25.10.2014 vydáno rozhodnutí o pokračování v řízení. Téhož dne žalovaný zaslal Policii ČR žádost o prověření informací v místě hlášeného ubytování žalobkyně. Dne 11.1.2017 zaslal žalovaný žalobkyni vyrozumění o možnosti seznámit se s podklady o vydání rozhodnutí. Žalobkyně prostřednictvím svého právního zástupce uvedla, že se k podkladům vyjádří ve lhůtě 20 dnů. Dále žalovaný uvedl, že Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců jako nadřízený správní orgán vydala dne 12.10.2016 pod č.j. MV-112953-4/SO-2016 opatření proti nečinnosti, ve kterém žalovanému přikázala, aby vydal do 270 dnů ode dne doručení tohoto opatření rozhodnutí o žádosti o povolení žalobkyně k dlouhodobému pobytu na území ČR. Žalovaný navrhl odmítnutí žaloby s tím, že lhůta stanovená rozhodnutím nadřízeného orgánu dosud neuplynula a žaloba je proto předčasná.

Podle ust. § 79 odst. 1 věty první zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, v platném znění (dále jen s.ř.s.) ten, kdo bezvysledně vyčerpал prostředky, které procesní předpis platný pro řízení u správního orgánu stanoví k jeho ochraně proti nečinnosti správního orgánu, může se žalobou domáhat, aby soud uložil správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí ve věci samé nebo osvědčení.

Podle ust. 169 odst. 1 písm. c) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, v platném znění (dále jen zákon o pobytu cizinců) pokud nelze rozhodnutí o vydání povolení k dlouhodobému pobytu za účelem společného soužití rodiny na území vydat bezodkladně, rozhodnutí se vydá ve lhůtě 270 dnů ode dne podání žádosti.

Shodným tvrzením účastníků řízení a obsahem správního spisu má krajský soud za prokázané, že žalobkyně podala žádost o dlouhodobý pobyt na území ČR za účelem sloučení rodiny dne 11.11.2015. Jelikož o její žádosti nebylo rozhodnuto ve lhůtě 270 dnů od podání (ust. § 169 odst. 1 písm. c) zákona o pobytu cizinců), podala žalobkyně po uplynutí této lhůty žádost o uplatnění opatření proti nečinnosti ve smyslu ust. § 80 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, v platném znění (dále jen správní řád).

Dne 12.9.2016 pak podala žalobkyně žalobu na ochranu proti nečinnosti správního orgánu. Rozšířený senát Nejvyššího správního soudu (dále jen NSS) ve svém rozhodnutí ze dne 25.5.2016 č.j. 5 As 9/2015-59 mj. vyslovil, že*ten, kdo před podáním žaloby (v případě řízení vedeného podle správního řádu) podal žádost po uplatnění opatření proti nečinnosti a zároveň jeho žádosti nebylo vyhověno (tj. nadřízený správní orgán vydal usnesení o nevyhovění žádosti podle § 80 odst. 6 věty druhé správního řádu, popř. ve 30denní lhůtě o žádosti nerozhodl, vyčerpал tento prostředek bezvysledně.*“ Na základě uvedeného krajský soud dospěl k závěru, že v posuzované věci žalobkyně splnila podmínku bezvysledného čerpání opravných prostředků, neboť nadřízený správní orgán o její žádosti o uplatnění opatření proti nečinnosti nerozhodl ve 30denní lhůtě od jejího podání.

Obsahem správního spisu má krajský soud dále za prokázané, že nadřízený správní orgán, tj. Komise pro rozhodování ve věcech pobytů cizinců, vydal dne 12.10.2016 pod č.j. MV-112953-4/SO-216 opatření proti nečinnosti ve věci žalobkyně, v němž žalovanému přikázal, aby do 270 dnů ode dne doručení tohoto opatření proti nečinnosti vydal rozhodnutí ve věci žádosti žalobkyně o povolení k dlouhodobému pobytu na území ČR. V odůvodnění opatření nadřízený správní orgán uvedl, že žalovaným nebyly dodrženy lhůty k rozhodnutí uvedené v § 169 odst. 1 písm. c) zákona o pobytu cizinců, a proto stanovil lhůtu v souladu s označeným ustanovením s ohledem na skutečnost, že žalovaný do zaevidování žádosti nedisponoval podklady nezbytnými k provedení řízení.

Přijme-li nadřízený správní orgán opatření proti nečinnosti, je tím presumován fakt, že správní orgán byl nečinný. Správní soud již není oprávněn tento závěr přehodnocovat (srov. přiměřeně rozsudek NSS ze dne 10.12.2012 č.j. 2 Ans 14/2012-41).

Po vydání shora označeného opatření nadřízeného orgánu proti nečinnosti žalovaný v časovém rozmezí od října 2016 do ledna 2017 činil úkony v řízení, nicméně ve věci do 23.1.2017 (vyjádření žalovaného k žalobě) nerozhodl. Krajský soud nesdílí názor žalovaného, že se v posuzované věci nejedná o nečinnost, neboť své úkony činí v rámci lhůty stanovené nadřízeným orgánem v opatření proti nečinnosti, a proto také nepovažuje žalobu za předčasnou. Nečinnost je objektivně existující stav, kdy v zákonem předepsaných lhůtách nedošlo k provedení příslušných procesních úkonů (rozsudek NSS ze dne 10.12.2012 č.j. 2 Ans 14/2012-41). Z opatření nadřízeného orgánu proti nečinnosti jednoznačně vyplývá, že ke dni jeho vydání, tj. 12.10.2016 žalovaný nečinný byl. Krajský soud v souladu s již shora citovaným judikátem tento závěr správního orgánu akceptuje a navíc také plně sdílí, neboť skutečnost, že po dobu více než 270 dnů žalovaný neučinil v řízení žádný úkon, jednoznačně svědčí o tom, že věc žalobkyně není projednávána bez zbytečných průtahů, což zakládá porušení článku 38 odst. 2 Listiny základních práv a svobod (srov. Nález Ústavního soudu sp. zn. II ÚS 225/01). Vydání opatření proti nečinnosti však nebrání soudu, aby posuzoval žalobou tvrzenou nečinnost žalovaného jako celek, tj. od podání žádosti o vydání konkrétního správního rozhodnutí dosud. Z tohoto pohledu je krajský soud oprávněn posuzovat také opatření proti nečinnosti z hlediska jeho důvodnosti a přiléhavosti. V posuzované věci dospěl krajský soud k závěru, že opatření nadřízeného orgánu, kterým byla žalovanému stanovena lhůta dalších 270 dnů k rozhodnutí o žádosti žalobkyně, je co do důvodů zcela nepřezkoumatelné. *Ústavní princip právního státu předpokládá, že se stát vůči občanům chová v souladu s povinnostmi, které sám sobě stanovil, přičemž občan na základě principu právní jistoty má právo spolehnout se na věrohodnost státu při plnění jeho závazků* (Nález Ústavního soudu sp. zn. I ÚS 535/2000). Ačkoliv se citovaný Nález Ústavního soudu vztahuje k občanům státu a v posuzované věci se jedná o cizince, je krajský soud přesvědčen o jeho dopadu rovněž na povinnosti státu vůči cizincům, neboť stát tyto povinnosti sám sobě zákonnou úpravou stanovil. Princip právní jistoty v uvedeném smyslu nelze upírat ani příslušníku jiného státu mj. proto, že jeho právní jistota je oslabena právě tou skutečností, že není občanem ČR. Lhůta 270 dnů pro vydání rozhodnutí o dlouhodobém pobytu za účelem sloučení rodiny (§ 169 odst. 1 písm. c) zákona o pobytu cizinců) je i bez dalšího lhůtou poměrně dlouhou a je nutno přihlídnout rovněž k tomu, že dopadá nejen na žadatele, ale také na další členy rodiny, o jejíž společné soužití jde. Za situace, kdy žalovaný zcela promarnil 270 dnů, které mu

k vyřízení žádosti určuje zákon, je dle názoru soudu zcela nepřiměřené, aby mu byla poskytnuta k nápravě stejně dlouhá lhůta, ledaže by k tomu nadřízený orgán vedly závažné důvody, což se však v posuzované věci nestalo. To, že žalovaný nedisponoval podklady nezbytnými pro vedení řízení (poslední věta odůvodnění opatření proti nečinnosti), je totiž důsledkem jeho vlastní nečinnosti a nikoliv důvodem pro poskytnutí další lhůty v rozsahu původní lhůty zákonné.

Na základě shora uvedené argumentace krajský soud dospěl k závěru, že žaloba je důvodná, a proto výrokem I. tohoto rozsudku uložil žalovanému povinnost vydat rozhodnutí ve věci žádosti žalobkyně o dlouhodobý pobyt na území ČR podané dne 11.11.2015 v určené lhůtě.

O nákladech řízení bylo rozhodnuto v souladu s ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., když žalobkyni, která měla ve věci úspěch, vznikly s tímto řízením náklady zaplacením soudního poplatku ve výši 2.000 Kč a dále v souvislosti s právním zastoupením, a to za dva úkony právní služby po 3.100 Kč a 2x režijní paušál po 300 Kč (ust. § 6 odst. 1, § 7, § 9 odst. 1, § 11 odst. 1 písm. a) a d) a § 13 odst. 3 vyhl. č. 177/1996 Sb. advokátního tarifu, v platném znění). Náklady právního zastoupení, které činí 6.800 Kč, byly zvýšeny podle ust. § 35 odst. 2 s.ř.s. o částku odpovídající dani, kterou je advokát povinen zaplatit podle zvláštního právního předpisu, tj. na částku 8.228 Kč. Celkově činí náklady řízení 10.228 Kč.

Vzhledem k odlišné úpravě s.ř.s. a zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu (dále jen o.s.ř.) týkající se nabytí právní moci rozhodnutí stanovil soud žalovanému k plnění lhůtu 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku (ust. § 54 odst. 5 s.ř.s., § 159 a § 168 o.s.ř.). Podle ust. § 149 odst. 1 o.s.ř. za použití ust. § 64 s.ř.s. zavázal soud žalovaného zaplatit náhradu nákladů řízení k rukám advokáta, který žalobkyni v řízení zastupoval.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **je možno** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů po doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá toto vykonatelné rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí.

V Ostravě dne 23. února 2017

JUDr. Monika Javorová
předsedkyně senátu